

Utnávám, že to, že se s přáteli převlékáme za postavy z filmu Hvězdné války je ujeté. Ale já báječně se tím odreaguju.

Kdo jednou zkouší ochotnické divadlo, je ztracený. Tím, že nás to neživí, je víc prostoru pro radost.

RADKA ŠPANKO (vlevo) zpěvačka a manažerka
MÁRIA DIVIŠOVÁ,
dirigentka sboru Marika singers,
Roztoky u Prahy

Těší nás, že jsme amatérský sbor, který profesionálové začínají brát vážně.

SCARLET RASCHGODOVÁ (ve volném čase
hrává Hvězdných válek)

KAMILA ŘÍHOVÁ
herečka divadelního spolku Jiří, Poděbrady

Proč bychom se

NETĚŠILI...

KRIZE, NEKRIZE, CHUŤ SCHÁZET SE A SDÍLET SPOLEČNOU ZÁLIBU S KAMARÁDY STEJNÉ KREVŇÍ SKUPINY SI SPOUSTA Z NÁS JEN TAK VZÍT NENECHÁ. NENÍ DIVU, LEPŠÍ RELAX NAJDETE JEN TĚŽKO!

TEXT DENISA PROŠKOVÁ **FOTO** LUCIE ROBINSON

Dobrá zpráva hned na začátek. Někdy to vypadá, že jsme se proměnili v bezhlavé sobce, kteří se ženou už jen za penězi. Při vzniku tohoto článku, kdy jsme pátrali potom, jestli se dnes lidé navzdory všem starostem umí úplně obyčejně bavit, jsme se uklidnili. Je jich pořád dost. Přesně to vyjádřila jedna členka divadelního souboru: „Nechci pořád jen myslet na to, co se stane, když příjdu o práci! Toho se dnes bojíme všichni. A když si mám vybrat, jestli si s tímhle bubákem

za krkem mám dělat radost s přáteli anebo s ním sedět doma a užírat se, volím radost. Chci vzpomínat i na jiné věci, než že jsem v práci makala od nevidí do nevidím.“

Nezáleží co, ale s kým

Amatérský divadelní spolek, pěvecký sbor, ale také partička „podivínů“ zralého věku, která se převléká za postavičky z Hvězdných válek a hraje si na virtuální svět. Na otázku, proč všichni ti lidé investují čas, energii, někdy i peníze z rodinného rozpočtu do záliby, ze které nezbohatnou, se vzácně

shodli. Padali odpovědi typu: „Dělám práci, která mne nějak extra nebaví, ale momentálně nemám na výběr, tak potřebuju nějaké odreagování. Chodím sem hlavně kvůli lidem! Víím, že je nezajímám proto, co jsem, ale kdo jsem. Je tu legrace máme se rádi bez ohledu na to, jak se nám zrovna daří nebo nedaří v pracovním a životním životě. Nabíjí mne energií, že něco pozitivního vytváříme. ...Vyblbnu se a zrelaxuju...“ Zkrátka: politici se mění, partneři přicházejí a odcházejí, děti odrůstají a osamostatňují se, ale kamarádství zůstává! →

ZPÍVAT VE SBORU JE NEPOPSATELNÁ RADOST

Hlavou i srdcem pěveckého sboru Marika Singers z Roztok u Prahy je zakladatelka a dirigentka Mária Divišová. Radka Španko nejdřív byla „jen“ nadšenou členkou a teď se stará i o organizaci.

A materských pěveckých sborů je v České republice spousta. Čím jsou zpěv a hudba tak magické, že svádí dospělé lidi, z nichž někteří zpívali naposledy na základní škole? „Já myslím, že za vše může osobnost téhle doby,“ říká Radka Španko. „Zpívání vyjadřuje emoce, které jinde musíme držet na uzdě. Je to životní láska, náplň. Snoubí se v něm nádherná radost i bolest z prožitku. Rozdáváte se svému okolí. A když jste člen vokální skupiny, učíte se poslouchat a naslouchat nejen sobě samému a dirigentce, ale především kolegům kolem vás!“ Radka se přesvědčila, že je zpívání vlastně životní styl. Časem přivedla do souboru i svoji starší dceru

Evičku. A když se na Radku „provalilo“ že umí několik jazyků, stala se i styčným důstojníkem při domlouvání a organizování koncertů v zahraničí. Dirigentka a jediná profesionálka sboru Mária Divišová, totiž dokázala vykřesat z nesourodé party lidí nečekané výkony. Věhlas sboru se začal šířit za hranice Roztok. Na letošní léto dostali pozvání k vystupování až z Francie. Co vlastně vedlo absolventku konzervatoře z bohatou koncertní praxí k tomu, aby se vrhla na práci s amatéry? „Byla to výzva a ty já miluji! Profesionální sbor vás nepřekvapí a pokud ano, tak „v rámci očekávaného“. Amatérský sbor je dobrodružství par excellence! Každá zkouška, každý koncert je

objevováním hranic a jejich posouvání do neuvěřitelných výšin. Profesionální hudbu studovali, ale amatéři to je něco jiného. Postavte vedle sebe 4 doktory, 6 inženýrů, promíchejte to několika studenty, matkami v domácnosti, ... to je přece skvělé. Jste u toho, když probouzíte společnou energii v naprosto odlišných lidských povahách. Jde o radost, která se nedá srovnat s žádným „dokonalým“ nácvikem profesionálního tělesa“. A to mě baví a naplňuje a jsem přesvědčena, že nejen mě. Ikdyž mé dirigování je trochu atypické. Diriguji očima, rukama, tělem, ale hlavně srdcem. Věřím totiž tomu, že kdo chce zapálit, musí hořet a snad se mi to daří.“

1. Pánové v akci 2. Koncert sboru v Břevnovském klášteře byl do posledního místa vyprodáný. 3. Dirigentka Mária Divišová momentálně se sborem trénuje na turné ve Francii. Termíny koncertů na www.marikasingers.cz.

OCHOTNÍCI NEJSOU NIKDY OSAMĚLÍ!

Vysokoškolačku Kamilu Řihovou přivedla už v dětství do divadelního souboru Jiří Poděbrady náhoda.

Do divadelního světa ji v dětství nevtáhli rodiče, jak by se dal čekat, ale sousedka. „Na divadle je nejlepší sounáležitost ke skupině,“ začíná vyprávět sympatická budoucí socioložka. „To že na jevišti nejsem sama a s ostatními dohromady něco tvoříme. A také je podstatný moment, že jsou všichni důležití: velké i malé role. Dokonalost vzniká jen v momentě, když fungujeme jako celek. Jako sociolog si uvědomuju, že jde o skvělou průpravu pro život jako takový. Hodně lidí má dnes potíže pracovat v týmu. Individualismus si pletou se sobectvím. Navíc jsme takový zajímavý mix profesí: máme mezi sebou chemika, sportovního komentátora, bachaře, rejdaře, studenty, důchodce. Ta pestrost také tříbí rozhled. Člověk si nemyslí, že jeho problémy jsou ty nejhorší. “ Když soubor Jiří připravuje nějakou novou hru, schází se i několikrát týdně. Ponorková nemoc

prý zatím nastala nikdy. „Jsme taková parta na jistotu. Slavíme narozeniny a svátky členů, sejdeme se na čarodějnice. Nebo jen tak někdo ze spolku spontánně naplánuje výlet a vyrazíme. Díky tomu jsem se nikdy necítila osamělá, neřešila, kde si najdu partnera... Což jak vidím u některých vrstevnic také není samozřejmost.“ Na otázku jestli by se chtěla stát profesionální herečkou ovšem s úsměvem vrtí hlavou. „Vyhovuje mi tak jak to je. Užívám si hraní, právě proto, že mne neživí. Dělán to prostě čistě jen srdcem a neřeším, jak moc velký jsem nebo nejsem talent. Při škole pracuju na časově úvazek v personální agentuře a v téhle práci jsem se našla.“

Poděbradský divadelní soubor má nepřetržitou 150 letou tradici. 64 stálých členů spolupracuje i s profesionály.

KDO SI HRAJE, NEMÁ „DEPKY“

Scarlett Raschgoldová se ve volném čase mění v Sith.

Kdo zná film Hvězdné války ví, že Sithové bojem proti rytířům Jedi zachraňovali lidstvo. Právnička věkem nad třicet let, která se ve svém volném čase převléká do kápi a prochází se s mečem, vzbuzuje minimálně zvědavost. „Nevidím rozdíl mezi tím, když někdo chodí na balet, čte detektivky, nebo relaxuje jako já. Všechno je odreagování, únik z reality,“ konstatuje. Dodává, že když pracovala na ministerstvu jako odbornice na finanční trhy, fandou sci-fi byl i šéf odboru a řada kolegů, takže měli společné téma a nikomu nepřišla „nenormální“ Scarlet jako by k netradičnímu hobby předurčil netradiční dědeček - americký emigrant, který vnučce z vděčnosti k nové vlasti vybral jméno hrdinky knihy Sever proti Jihu. Do říše fantazie ji jako dítě přivedla nejdřív knihovna plná Werneovek, pak romány Reye Bredburyho. Vše pak rozhodla premiéra Hvězdných válek. Byl to pro ni tak silný zážitek, že nakontaktovala přes internet klub přátel tohoto dnes už kultovního díla „Zhruba čtyřikrát do roka probíhají opravdu velká setkání fandů Star Wars z celého světa. Tady v Praze se vidám se svými „Star Wars“ přáteli každý týden.“ Právnička pracuje s přesnými fakty a nebývá zrovna veselá. Potřebuji si ji něčím vyrovnávat.“ ■

Sith alias Scarlett si odřagovává pracovní stresy se stejně laděnými přáteli

FOTO: ARCHIV